

WOORD VOORAF

De belangstelling voor hedendaagse geschiedenis neemt steeds toe, niet alleen bij historici, maar ook bij beoefenaren van andere menswetenschappen. De opvatting, dat de oplossing van maatschappelijke problemen vaak niet mogelijk is, wanneer uitsluitend de veranderingen op korte termijn worden bestudeerd, wint veld. Heel wat vernieuwingen in de samenleving zijn langzaam ontstaan. Kennelijk stevig verankerde tradities remmen een op innovaties gericht beleid. De huidige economische crisis dwingt tot een lange-termijn beleid. De golfbeweging in de economie, die de economen in de dagen van de ongebreedelde economische groei dachten overwonnen te hebben, steekt de kop weer op.

Al dergelijke problemen en beleidswijzigingen vragen om studies die het toe-passen van historische methodieken vereisen. Ontwikkelingen die zich in het verleden hebben voorgedaan, kan men niet bestuderen aan de hand van gegevens die via kwantitatief of kwalitatief gerichte enquêtes worden verzameld. Voor de studie van lange-termijn ontwikkelingen is de wetenschap afhankelijk van min of meer toevallig overgeleverde gegevens uit historische bronnen, die vaak met een heel ander doel zijn opgesteld dan waarvoor zij thans gebruikt worden. Dit vereist een kritische instelling ten opzichte van het gebruikte basismateriaal en de toepassing van wetenschappelijke technieken die vooral de historicus eigen zijn.

Het spreekt vanzelf dat ook het Sociaal Historisch Centrum aan deze nieuwe maatschappij-georiënteerde interesse in de geschiedenis tegemoet wil komen. Het Jaarboek 1980 van het Sociaal Historisch Centrum dat het 25e deel uit de reeks 'Studies over de sociaal-economische geschiedenis van Limburg' omvat, is daarom vooral op contemporaine geschiedenis gericht. Dit deel omvat twee artikelen en een archiefinventaris.

De eerste bijdrage is geschreven door Drs Loek Kreukels, sinds medio 1979 deel uitmakend van de wetenschappelijke staf van het Centrum. Bij gelegenheid van het jubileum van de Provinciale Raad voor het Bejaardenbeleid bestudeerde hij vijftienvintig jaar bejaardenbeleid in Limburg en trachtte de meest fundamentele vraagstukken, waarmee de overheid in Limburg gedurende vele jaren op het terrein van de bejaardenzorg te maken heeft gehad, op te sporen.

De tweede studie is van de hand van een sociaal-geografe, die thans werkzaam is in Assen. Mevr. M. J. A. Nijsten maakte een diepgaande studie van het herstructureringsbeleid in Zuid-Limburg tussen 1965 en 1978, het moment waarop de Perspectievennota verscheen. Zij constateerde dat twaalf jaar lang een politiek is gevoerd, die onvoldoende aansloot bij de structurele veranderingen.

gen in onze nationale economie en in vele opzichten een diepgaande analyse van fundamentele veranderingen op de arbeidsmarkt ontbeerde. Naarmate de tijd verstreek en duidelijker werd dat het gevoerde beleid ging falen, sloot men bovendien steeds meer de ogen voor de werkelijke sociaal-economische veranderingen.

De door W. A. A. Mes, archivaris van het Sociaal Historisch Centrum, samengestelde inventaris van het archief van de Bruinkoolgroeve Carisborg zal nieuwe impulsen geven aan de studie van de contemporaine sociale en economische geschiedenis van Limburg.

Zoals gebruikelijk wordt ook dit deel van de Studies besloten door het Jaarverslag van het Sociaal Historisch Centrum, de samenstelling van het Bestuur en de lijst van het steeds groeiend aantal begunstigers en contribuanten.

De Redactie